

/m - /99/

KARL ARVID KARLSSON - Riksspelman - av spelkamrater i hela landet - även utomlands
- och framförallt av honom själv kallad "Spel Arvid"

föddes den 21 december 1908 på Svärta Gård, Svärta församling i Södermanland.

Han avled i Nyköping den 2 oktober 1991.

Föräldrar.

Karl Edvard Karlsson (17jan 1886 - okt.1950)

Gärda Matilda Eriksson (15nov1876 - 15okt1965)

arbetade som statare vid Svärta Gård. (Fadern blev senare vägarbetare.)

Hans hustrus namn var Gudrun Kristina Wenngren (27 mars 1909 - 12 nov 1979)

De fick två söner Bengt och Gunnar.

Till yrket var Arvid maskinsnickare, de sista 8 åren före sin pensionering vid NK's verkstäder i Nyköping.

Familjen flyttade tidigt från Svärta till Oxelösund - och efter en tid till Tystberga där han upplevde sin barndom , skoltid och uppväxt.

- en spelkamrat till mig från Trosa - Bo Karlsson - för övrigt granne med Arvid på Viktoriagatan i Trosa har berättat att hans mamma och Arvid var skolkamrater i Tystberga och att Arvid i skolan brukade spela munspel till barnens danser - förmodligen då sånglekar.

Sin militärtjänst gjorde Arvid i Rosersberg 1928, där det också fanns ett kompanikapell som han blev medlem i. Under denna period spelade han ofta hemma hos August och Ragnar Karlsson som bodde i Rosersberg. Arvid var bekant sedan tidigare med dessa spelmän.

Efter Tystberga bodde han några år i Åkersberga, 1939-1940 , men familjen flyttade därefter - i mitten av 40-talet - till Charlottenlund i Bettna där de bodde c. a 10 år. Bettna ligger vid sjön Yngaren.

I början av 50-talet flyttade han till Bagaregatan 41 i Nyköping ,där familjen sedan bodde i över 20 år, tills Arvid 1973 blev pensionär, då flytten gick till Viktoriagatan 17 i Trosa (1974).

Epoken i Trosa blev c:a 10 år, då han på nytt flyttade till Nyköping, där han bodde på Brandkärrsgatan 36 fram till sin död 1991.

Musiken.

Förutom munspelandet, sin första fiol fick han i 12-årsåldern. Hans önskan var dock att böija spela dragspel, men pappa Karl Edvard gav honom en fiol och därmed fick det bli.

Till en början blev det till att lära sig själv efter gehör, men när han fick jobb hos Br. Anderssons snickeri i Tystberga och själv började tjäna pengar kunde han ta fiollektioner i Nyköping. Han berättar i en intervju i Folket (1974) att han då tjänade 40 öre i timmen och att fiollektionerna kostade honom 5 kronor.

Hans första lärare var Röda Kvarns Gustav Larsson och fru Lisa Palmgren, som Arvid beskrivit som en mycket duktig lärarinna.

Lärare nr två blev konsertmästaren i Filharmoniska sällskapet Chappe Sandahl - också han en fantastisk lärare enligt Arvid.

Spel Arvid härstammade från en gammal spelmanssläkt

Inom släkten fanns två morbröder Halvar och Algot Sundin som spelade dragspel (enl.OA's uppt.). Arvid var i 15-årsåldern när han började spela med dem till dans och på andra evenemang.

Hans farmor hade också en bror som spelade fiol har Arvid berättat. Farmor bodde i Hagstugan på Silleskog i Lästringe.

Inom närhåll fanns också två storspelmän - Axel Fredrik Bergström i Tystberga och Anders Andersson, Ingemundsta i Lästringe.

Han berättar själv för Sörmlands Nyheter (1974):

"Jag var inte gammal när jag började spela tillsammans med Bergström. Han stod ofta med sin fiol och väntade på mig. O, vilken fin spelman han var. Jag blir riktigt varm om hjärtat när jag tänker på honom. Han blev gammal han, en bra bit över 80, om jag inte missminner mig, men spela fiol det kunde han även på sin ålders höst".

För Sol-Britt Sundvall har han berättat (Sörmlandslåten 1/1981):

"Bergström kom jag i kontakt med omkring 1925. Han var väldigt intresserad av mig när han hörde att jag också spelade fiol. Ofta när jag var på väg hem efter arbetet stod han och utanför och väntade på mig. Då måste jag hem till honom för han hade kommit på en gammal bit. Jag var inte särskilt intresserad av folkmusik just då. Man spelade mest slagdängor och dansmusik, det tyckte jag var mycket roligare, men jag lärde mig en hel del av honom". Enligt Arvid var Bergström rolig och hade fin humor.

I detta sammanhang kan nämnas att Olof Andersson under sitt uppdrag av Sörmlands Spelmansförbund "att insamla och tillvarataga landskapets förefintliga folkmelodier" i början av 30-talet även kom till Tystberga.

Han träffade där två spelmän. Den ene var Axel Fredrik Bergström, efter vilken han upptecknade 10 låtar. Den andre var Arvid Karlsson, som han tecknade upp 4 låtar efter.

(Nr 593-596)

- En brudmarsch efter farmodern (*Se, hur bruden kommer dragandes, jag tror väl hon är väl havandes.....*)
Arvid's farmor bodde i Hagstugan som låg på Silleskog i Lästringe. Hans farmor och farfar hade tidigare haft ett torp i Gärdesta som hette Lillvik (Arvid har reg. en polska efter en Edvard i Lillvik)
- En gånglåt, (komp. av en trädgårdsmästare Eriksson. Arvid hade lärt sig den under exercisen 1928)
- Två valser, (en efter Bergström och en efter sin morbror Halvar Sundin som bodde i Södertälje)

Arvids musikerbana började tidigt - i mitten av 20-talet - först i en trio tillsammans med morbröderna. I början av 30-talet startade han ett eget dansband "*Arvids kvartett*", varefter det

blev ett större band - det då populära "*Swings kapell*" - en orkester som turnerade runt om på dansbanorna med jazz, schlagers och gammeldans på repertoaren.

Musikerna kom från Tystberga och Lästringe och var (enl. ett av Arvid's fotografier).

Arvid Karlsson och Erik Skog, fioler.

Thore Karlsson, dragspel.

Gösta Arodén, trumpet.

Gösta Magnusson, gitarr.

Folke Skarin, trummor.

Intresset för folkmusik, som tidigare inte varit så stort - trots umgänget med Bergström - ökade sedan under 30-talet.

En bidragande orsak som gav honom en injektion fick han vid ett möte med den välkände riksspelmannen Jon Erik Öst. Öst var på turné i Sörmland tillsammans med sin hustru Ester Johannesdotter, också hon duktig fiolspelman. Vem som helst fick inte spela med detta hälsingepar, men Spel Arvid fick den äran. I hans gästbok har "Stortrollet" som Öst kallade sig såväl ritat som berättat. (Intervju med Håson SN 27/9 1974).

Umgänget med Jon Erik Öst fortsatte även senare i livet.

Claes Hagström har berättat för mig att Arvid och Gudrun ett flertal somrar gästade Öst s ställe i Meselefors. För Claes har Arvid berättat att på Öst's ställe fanns ett fallfärdigt "dass" och vid ett tillfälle när de kom dit hade några spelkamrater före dem rivit dasset och byggt ett nytt fint hemlighus.

Till detta evenemang komponerade Jon Erik en gånglåt "Invigningslåt till ett mindre bygge"

Arvid blev så duktig spelman att han på Zornmärkesuppspelningarna i Stöde, Medelpad 1950 erövrade silvermärket och fick titeln - Riksspelman - han bodde då i Bettna.

Februari 1952 startades på initiativ av dr. Ivar Schell i Nyköping och skogvaktaren, riksspelmannen Jon Engström på Svärta Gård ett spelmanslag i Nyköping som senare fick namnet *Nyköpingshus Spelmansgille*.

Arvid var med från dess start och under en lång följd av år var han gillet's administrative och musikaliske ledare. Han blev också hedersmedlem i gillet. Repertoaren som Arvid hade tillsammans med Spelmansgillet har jag rekonstruerat och förteckningen över låtarna finns i bilaga 5. Numreringen finns också noterad i förteckningen över hans kompositioner (bilaga 1) med-371,408 etc.

I Trosa hade i början av 60-talet startat ett annat spelmanslag med namnet "*Trosa Spelmanslag*" och när Arvid efter sin pensionering flyttade till staden 1974 blev han ett välkommet tillskott bland dess spelmän.

Spelmanslagets medlemmar kom från trakten kring Trosa och bestod som mest av ett 10-tal spelmän. Laget upphörde i början av 80-talet - på slutet enl Claes Hagsström, var det bara Arvid och jag kvar.

Claes Hagström - mångårig Trosabo och min spelkamrat under många år berättar om Trosa Spelmanslag.

Från *Västerljung* kom dess spelledare Helmer Johansson.

Från *Vagnhärad* kom Arvid Pettersson " Gubben Arvid kallad, efter det att
Spel Arvid blev medlem."

Gunnar Nyström.

Från *Trosa* kom Tage Andersson, som var från Eskilstuna (spelade bla gitarr)
Claes Hagström
Helge Lindell (duktig kompositör och fiolspelare)
Sven Källman (också en duktig fiolspelare, flyttade till
Ångermanland)
Arne Blom (flyttade till Hälsingland)
Knut Andersson
Arvid Karlsson

Trosa Spelmanslag hade ett mångårigt utbyte med andra spelmannslag, av dem kan nämnas Alfta Spelmanslag från Hälsingland med Mauritz Callmyr, Gällsbo Emil Olsson (ordf. i Upplands spelmannsförbund) , Nyköping, Möklinta mfl.

Ett annat av "Spel Arvids" spelgäng var de sk. "*Mångubbarna*" i Nyköping. Det kluriga namnet kommer av att dess medlemmar saknade eller hade lite hår på huvudet. Medlemmarnas respektive kallades följaktligen - Mångummorna.

Medlemmarnas namn känner jag inte till, men Claes Hagström har berättat för mig att Erling Roshamn, Nyköping var en av dem. Enligt Evert Lindberg i Nyköping var Gustav Axelsson, smed från Ökna en annan.

"Mångubbarna" spelade på olika ställen runt om Nyköping och repertoaren var mycket varierad, från brudmarscher till foxtrot och tango.

Repertoarförteckningen har jag bevarad efter Arvid (bilaga 6).

i Enstaberga bodde ett spelmannspar Axel och Elna Andersson, som Arvid "sedan barnsben" spelat tillsammans med.

Axel och Elna bodde i Källstugan och följaktligen kallade de sin spelgrupp "*Källstugans spelmannslag*".

Tillsammans erövrade de 1973 (15/7) i en spelmannstävling i Stöde, Medelpad Zornmärket i silver "*för mycket bra samsper*". De hade också försökt 1972, men då blev det brons.

(Axel och Elna tilldelades 1991 detta samspelemärke i guld - samma år som Arvid gick bort). Axel fick senare även Zornmärket i guld (1990).

Själv träffade jag Arvid första gången i oktober 1974. Då startades Trosa Folkdansgille. Vi var några folkdansintresserade som ville väcka intresset för folkdans och folkmusik i staden. Mottagandet och anslutningen till Gillet blev stor, men vi saknade det som kanske mest behövdes, och det var "levande musik". Arvid, som då var nyinflyttad Trosabo tillfrågades - och visst ställde han upp.

Till en början var han ensam spelmann till såväl barn- som ungdoms- och vuxenlag, men med tiden blev spelmannen fler.

I "*Trosa Folkdansgille's spelmän*" kom under åren att förutom Arvid att delta Harald Hjälms, Erik Nordström, Sven Jagrenius, Claes Hagström, Lasse Eriksson, Gunnar Hagbjer mfl. Arvid var fram till 1983 dess musikaliske ledare.

I "*Nyköpingshus Folkdansgille's spelmannslag*" var Arvid givetvis också dansarnas självskrivne musikledare under en lång följd av år. Han var med vid danslagets resor och uppvisningar både inom och utom landet.

Vid juldanserna på Trosa Torg tjugondaknut spelade ett gäng, oftast sammansatt av de musiker som fanns tillgängliga - *Trosa Granen Boys* - och givetvis var Arvid en av dessa.

En arbetsplatsolycka i mitten av 60-talet - Arvid förlorade en bit av vänsterhandens långfinger - gjorde att han trodde att fiolspelandet var ett avslutat kapitel, men när skadan läkt vände han sig till Thunholm som var musikhandlare i Nyköping.

Thunholm byggde då om en fiol för högerhandsspel, men detta experiment slog inte så väl ut. Det gick inte att bölja om.

Arvid köpte då en nyckelharpa (1966) av Sjösa-Kalle i Södertälje, en fin harpa där såväl södertäljekringlan som kyrktornet pryder den. Den finns numera på Öland.

- För SN berättar han själv att han köpte harpan eftersom han trodde det var slutspelat på fiolen. "Det är naturligtvis lättare att spela rent på harpan, men det tar sin tid att hitta rätt på "knavrarna" - och för övrigt tar det flera år innan man får rätt ton i instrumentet. (Håson SN sept. 1974)

Trots flitiga övningar på nyckelharpan - jo han lärde sig hanteringen - var kärleken till fiolen större.

Han lämnade harpan och återgick till fiolen trots handikappet. Han övergick mer och mer till att spela andrastämmor, något som han kom att bemästra med stor virtuositet.

Om detta vittnar en artikel i SN sept. 1974 (Håson):

- På en spelmansstämma i Sala upptäcktes Arvid av en känd musikkritiker (?) och fick mycket beröm. Kritiken placerade honom närmast "Pål-Olle" Dyrsmeds från Rättvik - enl. artikeln den främste i vårt land vad gäller att vid framträdande fritt och direkt spela och komponera en andrastämma.

-Ja, kanske Arvid var den främste.

Sala Allehanda gjorde en sammanfattning av spelet på stämman och den är skriven av Erik Törnros och jag citerar:

"Jag la märke till när han stod och spelade i laget från Södermanland. Han spelade en understämma. Hans spel hördes bra för hade en mycket god ton, och man kunde höra vaije ton, vaije skiftning i hans spel. Så gott som varje spelman vet att den främste i hela Sverige vad det gäller att fritt och direkt vid framförande spela och komponera andrastämma är Pål Olle från Dalarna. Men den här mannen, en äldre man med haxskägg, måste komma strax efter. Hans andrastämma var hela tiden en självständig melodi. När styckena gick i repris kom han med en helt ny andrastämma.

När spelningen var slut gick jag fram till honom och tackade honom för hans fina spel. Jag lade då märke till något som gjorde mig ännu mer imponerad. Han visade på sin vänstra hand som en förklaring till att han spelade andrastämma. Långfingret var så gott som helt borta. Han hade fått ett handikap som skulle fått de flesta att lägga fiolen på hyllan. Han hade trots allt fortsatt att spela och blivit en mästare i konsten att sätta andrastämmor och spela dem.

Denna grupp från Södermanland presterade ett utmärkt samspel och vackert klingande toner "

Detta kom också att visa sig i hans egna kompositioner som i de flesta fall är försedda med andrastämma - ibland även en tredje.

Många är också de andrastämmor han skapat till andra spelmäns kompositioner och uppteckningar.

Många är också de storspelmän som han under årens lopp lärt känna och spelat tillsammans med. Han har själv nämnt Hjort Anders, Johan Olsson, Viksta Lasse, Eric Sahlström, Ester och Jon Erik Öst, bröderna Wernberg från Sundsvall, Sven Härdelin mfl.

Uppdrag och utmärkelser.

1946 blev Arvid medlem i Södermanlands Spelmansförbund, i vilket han under många år hade flera uppdrag som styrelsemedlem, bla som vice ordförande (1962) under Gustav Wetters ordförandeskap.

Sin största utmärkelse som enskild spelman fick han 6 aug 1950 (som tidigare nämnts) vid Zornmärkesuppspelningarna i Stöde - då han blev Riksspelman.

- Jag har efterforskat vilka låtar Arvid spelade upp med, men efter samtal med Jan Elow (f. d ordf. i Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur) berättade Jan att protokollen från uppspelningarna i Stöde förkommit och att det blir svårt att få fram vilka låtar Arvid spelade, (mina efterforskningar fortsätter dock).

Diplomet som jag fått efter Arvid berättar dock att juryns omnämnande säger "*För utmärkta låtar och bra spel*".

De tre jurymedlemmarna var Olof Andersson, Ture Gudmundsson och Sven Axén.

I maj 1960 deltog Arvid i Sveriges Spelmansförbunds jubileumsstämma på Skansen och fick för detta ett diplom utfärdat av Sven Axén.

Som tidigare beskrivits erövrade Arvid -1973- tillsammans med Axel och Elna Andersson, Enstaberga Zorn's samspelsmärke i silver.

1975 fick han Nyköpings Kommun's kulturstipendium.

1980 fick han Trosa Folkdansgille's stora silvermedalj som hedersmedlem och gillet tack för sina många insatser för dess verksamhet under många år.

Kompositioner och arrangemang.

Som kompositör och arrangör av låtar är Arvid välkänd.

Över 200 låtar har han komponerat och mer än 500 låtar har han försett med andrastämmor.

Jag har lyckats dokumentera 246 låtar som Arvid komponerat och de flesta har han givit namn på (bilaga 1).

Förteckningen över Arvid's kompositioner innehåller:

Gånglåtar	33 st.
Hambo	37
Mazurkor	23
Polkor	12
Polskor	29
Schottisar	18
Snöa	18
Valser	54
Övriga låtar som brudmarscher (3 st.), tango (2 st)	22

Av årtalsangivelserna att döma har de flesta "skrivits rent" under tiden han bodde i Trosa 1974-83 - då han blivit pensionär - men kompositionerna har nog tillkommit under ett flertal år tidigare. Samma gäller arrangemangen. De är mestadels gjorda 1974-1983.

De tidigaste jag hittat är från slutet av 30-talet *Gånglåt på 50-årsdagen* (1936) och i början av 40-talet *Roslagsvals*, komponerad 1941 i Åkersberga och *Grävebyvals*, komponerad 1943-44 under beredskapen i Närke.

Ytterligare ett 20-tal låtar från 40-talet och början av 50-talet finns med i förteckningen.

Sina kompositioner och arrangemang signerar han med:

- AK eller
- Spel-Arvid

Någon enstaka gång med *Arvid Karlsson - Spel Arvid Karlsson*. (Gäller tidiga kompositioner)

STIM.

Hos STIM har Arvid visat upp och registrerat 97 låtar (75 egna kompositioner och 22 arr.) STIM's sk. verkslista upptar 73 låtar.

Av dessa har Melodiförlaget AB publicerat 18 av Arvids låtar och 8 av hans arrangemang.

Koster musikprod. AB har publicerat 2 av Arvids låtar och PHM Förlag AB 1st.

(Dessa låtar finns angivna i bilagan "*Publicerade noter*")

Mina egna noteringar i kompositionsförteckningen (bilaga 1)

SI-S4: Skivinspelningar

NI-N5: Publicerade noter

Kassett: Kassettinspelning

CD. Inspelad CD-skiva.

H3:24etc. -14,-53 etc. : Mina numreringar av kompositioner ur Arvids nothäften och lösa notblad. 104,256 etc. Arvids repertoar med Nyköpingshus Spelmansgille.

R16, R43 etc. är numreringen av låtar (kompositioner) uppvisade och registrerade hos STIM.

Låtarna.

Sina låtar har Arvid ofta gett lite kluriga och underfundiga namn.

I en intervju (SN -dec 1980 Anders Bromander) har Arvid berättat att "jag tycker det är roligt när man kan ge namn åt låtar, som det ligger lite mening i. Det ger liksom lite mer liv åt musiken".

Låt oss ta några exempel på sådana namn. Arvid berättar:

"Bull-Fias snöa".

Jo du förstår, runt 1910 fanns det en kvinna i Bettna socken som blev änka och ensam med 11-12 barn. På den tiden fanns ju ingen socialvård, så hon fick klara sig bäst hon kunde. Hon böljade att baka bullar för att klara sig och barnen. Men till slut så tyckte dåvarande prostinnan Anell att Fia och hennes barn skulle få lite "hjälp". Fia fick gå ner i prästgårdens källare och hämta en säck med kålrötter som knappt tjänade som djurfoder ens en gång. När Fia fick se innehållet satte hon sig i dikeskanten och grät över människors elakhet. Och prästen han blev nära 100 år och hade hjälppräster som han svältavlönade. Ja, se det var en sorglig historia, tyckte Arvid.

"Kroka björk (eller Krokig björk som noterna anger) "

Det har att göra med fjärsman Olsson i Hedebyborna. Det sägs att han bodde

vid "Kroka björk" som ligger mot Vagnhärad där vägen går in till Trosa Lands kyrka och Hunga. De två krokiga björkarna fanns enl. Arvid kvar när intervjun gavs.

"Sheriffens hambo " (Arvid kallade själv den för *Cheriffens hambo* på notbladet)

Handlar inte om ordningsmakten, utan kommer sig av att Nyköping 1973 skulle till Norge och gästa Lillehammers Spelmanslag. Man bestämde sig för under resans gång att man skulle utnämna en "sheriff" i laget. Valet föll på Eskil Skog från Tystberga. Han utrustades vid gränsen mot Norge med en tunisisk kameldrivarhatt, stjärna och pistol, och folk som såg oss trodde inte att vi var kloka berättar Arvid.

"Den okristnade "

Det här är en titel som kom till i nöd. Jag hade inget namn på mazurkan, men en kamrat i Spelmansgillet sa att du får väl kalla den "odöpt" = *okristnad*.

"Luringen "

Fick det namnet eftersom den är lite lurig att spela.

"Svartkatta"

Namnet kommer från den tid då Arvid och Gudrun bodde i Nyköping och Gudrun tämjde vildkatter, så att de till slut sov inne om nätterna.

"Lillpolskapå harpan "

Polskan gjorde Arvid i början av 80-talet och gav till Spelmanslaget Nyckelknippan.

I det sammanhanget kan nämnas, att vid samma tid var Arvid och Claes och lyssnade på upplandsspelmannen Ceylon Wallin som var på gästspel på Stensunds Folkhögskola. De kom i samspråk och Arvid sa till Ceylon - "nu ska du få höra en "harplåt" som jag gjort", varvid de spelade Lillpolskan. Därmed blev den på ett tidigt stadium känd för upplänningarna. Ceylon's omdöme är okänt.

Ibland försåg han sina kompositioner med en liten upplysande text på notbladet, vilket följande är exempel på:

"Smeden och spelmannen Gustav Axelsson 's gånglåt"

Den 22 sept. 1972 föddes denna gånglåt utan någon som helst vanda under en övning med Nyk. Spelmansgille i ovannämnda spelmannens hem på Ökna, beläget i förutvarande Bogsta socken, Södermanlands län. Amen.

"Svensk-Hambo vid Hunderfossen "

Denna komposition är en liten avbön för Kung Carl 12:s framfart i vårt broderland Norge i framfaren tid. Arvid Karlsson. Trosa. Sverige.

"Vilhelminalåten " eller som han sen ändrade namnet till

"Gånglåt från Hembygdsdagarna i Vilhelmina".

Arvid berättar själv:

1952 var första gången jag deltog i Hembygdsdagarna i Vilhelmina. Det var en upplevelse att komma dit. Det var så annorlunda mot vad jag var van vid här nerifrån. Det var väldigt trevligt och man kände sig välkommen bland spelmännen. Det var ett 60-tal spelmän som deltog, men bara två från Sörmland.

Höjdpunkten på festligheterna var ett hembygdsbröllop som hembygdsföreningen bekostade. Till detta bröllop spelade vi och ledare var Jon Erik Öst. Jag kände honom sedan en längre tid, och han tyckte att det var trevligt att det kom spelmän så långt nerifrån Sverige. Vi betraktades lite som utlänningar, så de tog det lite försiktigt med oss.

En av pojkarna däruppe minns jag särskilt väl - Fritz Nystedt - en väldigt duktig spelman. Han bodde utanför Lycksele och reste sedan till Amerika.

Han sa inte "du" till mig, som nämligen var lite äldre. Så råkade han säga "du" en gång och då ursäktade han sig och sa

- Ja, här står jag och duar er.

Jag försökte förklara nere hos oss var det inte några ceremonier, utan man sa "du".(ULMA samt Sörmlandslåten nr 1/81-Sol-Britt Sundvall)

I alla fall - när Arvid kom hem så skrev han gånglåten - och på notbladet finns antecknat:

"Låten kom till vid hemkomsten från hembygdsdagarna i Vilhelmina medan toner av lapparnas fioler levde kvar i minnet. G.Nordin "

Originalkompositionen i två stämmor har jag bevarad.

Polskan *"Gammelvätten från Hunderfossen"*.

Där Arvid och Eskil Skog mötte "småfolket".

"Kaptenlöjtnant Lasse Gravströms hambo ".

Arvid berättar: Vi var på resa i Holland och Lasse köpte där en fin skärmmössa som han använde som landgångsgäst vid en båtutflykt.

"Augustagreppet".

Mazurkan, kom till enligt Evert Lindberg, vid radioinspelningen "Våra favoriter" och där lär Arvid ha demonstrerat "greppet" på Gnesta-Kalle.

Hur det såg ut vet väl bara Kalle själv.

Andra kommentarer till låtarnas tillkomst finns även i låtförteckningen.

Något om visan *"Trosa bönder"*.

Visan om "Trosaborna som låg i skärgård n och fiska strömming och lura bönder som bara skit" har Arvid tecknat ner texten och arrangerat musiken till.

Den är i dessa dagar aktuell och har även spelats in på skiva.

Arvid har registrerat den hos STIM (29 aug.1980 - sign.Ottenbeck) .med titeln *"Masurka från Östra Sörmland efter min far"*.

Pappa Karl Edvard som bodde i Svärta och Oxelösund hade kanske inte så stor kontakt med Trosas skärborgare, som de "borgare" kallades som vintermånaderna bodde i Trosa stad, men som vår,sommar och höst flyttade ut med familj och även boskap på öarna i skärgården och livnärde sig på bla fiske.

Jag har mig berättats en annan version genom Claes Hagström - gammal Trosabo.

Han berättar att:

Arvid fick höra visan sjungas av Claes och hans far vid ett tillfälle hemma vid

Claes och Veras köksbord och blev som inflyttad Trosabo intresserad av den.

Det kan då nämnas att visan har ett 10-tal verser till som Claes känner till och som jag har hört honom sjunga.

Claes kallar visan *"Skärborgarvisa"*